

Τον Οκτώβριο του 2013 η πολυεθνική COCA-COLA έβαλε λουκέτο στο εργοστάσιό της στη Θεσσαλονίκη. Πέταξε στην ανεργία εκατοντάδες εργαζόμενους μεταφέροντας το εργοστάσιό της στη Βουλγαρία, όπως δεκάδες άλλες επιχειρήσεις που βρήκαν εκεί φθηνότερους εργαζόμενους, αξιοποιώντας την «ελευθερία» κίνησης κεφαλαίων, στα πλαίσια της συνθήκης του Μάαστριχτ της Ευρωπαϊκής Ένωσης. **Η COCA-COLA δεν πάσχει από κέρδη. Σπέρνει ανεργία και δυστυχία για ακόμα μεγαλύτερα κέρδη. Ξηλώνει εργοστάσια που στήθηκαν με τον ιδρώτα εργαζομένων.**

Την ίδια στιγμή, έχει το θράσος να εμφανίζεται ως «κοινωνικά ευαίσθητη» μερεμετίζοντας κάποια σχολεία με την άδεια της πολιτείας και τη βοήθεια πολλών δημάρχων (πρόκειται για το πρόγραμμα της COCA-COLA-3E «ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΣΟΥ»).

Τα τελευταία χρόνια με τον πιο επίσημο τρόπο μέσα στα σχολεία μας εισβάλλουν επιχειρήσεις, για να προωθήσουν τα προϊόντα τους και να καλλιεργήσουν «επιχειρηματικό πνεύμα» στα παιδιά. Με τις ευλογίες Υπουργείου Παιδείας και Ευρωπαϊκής Ένωσης, η εκπαίδευση δεν είναι πια μάθημα αλλά προγράμματα για να πάρει το σχολείο μια εντελώς άλλη κατεύθυνση, από αυτήν που πρέπει να έχει, δηλαδή τη μόρφωση των παιδιών μας.

Οι εταιρείες αυτές δε χαρακτηρίζονται από ευαισθησία για τα προβλήματα της εκπαίδευσης και των μαθητών, αλλά βλέπουν μια καλή επιχειρηματική ευκαιρία να οδηγήσουν τα παιδιά, από μικρή ηλικία, στην αποδοχή των εταιριών τους ως ευεργέτες της κοινωνίας, αφού χωρίς αυτές οικονομική ανάπτυξη δεν υπάρχει. Έτσι αποκρύπτουν το ρόλο των εργαζόμενων, των γονιών των παιδιών, που χωρίς τη δική τους εργασία και μόχθο τίποτα δεν παράγεται. Κρύβουν, επίσης, ότι τα «αφεντικά» των μεγάλων επιχειρήσεων, ούτε καν βρίσκονται στο χώρο παραγωγής, αφού, πέρα από τον πρωταγωνιστικό ρόλο των εργατών στην παραγωγική διαδικασία, ακόμα κι η διεύθυνση ασκείται από διευθυντές και υπεύθυνους παραγωγής.

Οι μεγάλες επιχειρήσεις εμφανίζονται να προσφέρουν, δήθεν, κοινωνικό έργο και να παρέχουν δωρεάν πράγματα στα σχολεία, την ίδια ώρα που χρωστάνε στο δημόσιο τουλάχιστον 70 δις ευρώ, την ίδια ώρα που έχουν απλήρωτους πάνω από 800 χιλιάδες εργαζόμενους. Η ίδια η Coca-Cola την ίδια ώρα που μετράει τεράστια κέρδη (250 εκ το χρόνο), κλείνει το εργοστάσιό της και πάει στη Βουλγαρία. Κι ενώ είναι αδίστακτες σε ό,τι αφορά τα κέρδη τους, εμφανίζονται τάχα ευαίσθητες για τις ελλείψεις στα σχολεία. Η δική τους φοροδιαφυγή, η δική τους κατασπατάληση δημόσιων πόρων, η δική τους εκμετάλλευση των εργατών είναι το πρόβλημά μας. Το δικό τους κυνήγι του κέρδους είναι η δική μας κατάρα!

Μιλάνε στους μικρούς μαθητές για «επιχειρηματικότητα», τη στιγμή που εκατοντάδες χιλιάδες μικρές επιχειρήσεις των γονιών τους βρίσκονται στο χείλος της καταστροφής. Στην πραγματικότητα, εννοούν ότι τα παιδιά θα πρέπει να διαπαιδαγωγηθούν να δουλεύουν φτηνά, αν χρειαστεί και τζάμπα, με τη μορφή του «εθελοντισμού», ώστε να εξασφαλίζονται τα κέρδη της επιχείρησης. Αυτή την αντίληψη προωθούν στα σχολεία. Δούλους του 21^{ου} αιώνα θέλουν να φτιάξουν.

Η Coca-Cola και άλλες επιχειρήσεις είναι εδώ και χρόνια σε σχολεία της Αμερικής. Κανένα παιδί εργαζόμενου, δεν έγινε επιχειρηματίας. Τα σχολεία που «βοηθάνε», τα βάζουν να δουλέψουν για να βρουν τα καλύτερα διαφημιστικά σποτ για την εταιρεία. Οι μαθητές αντί να κάνουν μάθημα, γίνονται διαφημιστές της Coca-Cola. Τα χρήματα που δήθεν θα δαπανήσουν, τα έχουν πάρει 100 φορές μέσα από προγράμματα της ΕΕ (δικά μας λεφτά κι αυτά από το κοινό ταμείο της ΕΕ) για την ανταγωνιστικότητα, τα έχουν πάρει ως επιχορηγήσεις από τις εδώ κυβερνήσεις. Ας αφήσουν το δούλεμα!

Να σημειωθεί ακόμα ότι, όταν οι επιχειρήσεις μπαίνουν στα σχολεία θέλουν να έχουν λόγο και για το περιεχόμενο της εκπαίδευσης, κάτι που στη χώρα μας δεν έχει προχωρήσει όσο θα θέλανε, χάρη στην ύπαρξη και παρέμβαση του ταξικού κινήματος, που αναδεικνύει τέτοια ζητήματα. Έτσι, αποτράπηκαν σε μια σειρά δήμους τέτοια προγράμματα, μεταξύ των οποίων και της Coca-Cola, μετά από κινητοποιήσεις εκπαιδευτικών, γονιών, σωματείων εργαζομένων. Να θυμίσουμε ότι δήμοι που αρχικά αποδέχθηκαν τα προγράμματα, στη συνέχεια, μετά τις δυναμικές παρεμβάσεις, έκαναν πίσω (π.χ. Αμπελοκήπων-Μενεμένης). Αποφάσεις ενάντια στην είσοδο επιχειρήσεων στα σχολεία έχουν πάρει ΕΛΜΕ της Θεσσαλονίκης, Ενώσεις και Σύλλογοι Γονέων, Εργατικά συνδικάτα.

Ανάμεσα σε αυτά και το Σωματείο εργαζομένων στην Coca-Cola Θεσσαλονίκης, που δίνουν έναν μεγάλο απεργιακό αγώνα με αίτημα την ακύρωση όλων των απολύσεων και την επαναλειτουργία του εργοστασίου. Ο ηρωικός αγώνας τους, η αντοχή και αποφασιστικότητά τους, αποτελεί παράδειγμα για όλους τους εργαζόμενους, τους άνεργους, τους νέους.

Η είσοδος επιχειρήσεων στα σχολεία δεν είναι πρόοδος αλλά οπισθοδρόμηση. Η κρίση δεν μπορεί να αποτελεί δικαιολογία για μια τέτοια αρνητική εξέλιξη. Οι Δήμοι οφείλουν να διεκδικήσουν τα χρήματα που τους έχουν παρακρατηθεί, τα χρήματα που τους παίρνουν σήμερα από τα αποθεματικά τους με την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου. Να διεκδικήσουν για λογαριασμό των εργαζομένων, που υποστηρίζουν ότι εκπροσωπούν, αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν Παιδεία για όλους. Είναι απαράδεκτο κάθε σχολείο να αναζητά «προστάτη-χορηγό», τη στιγμή που οι εργαζόμενοι γονείς έχουν πληρώσει και ξαναπληρώσει για το δικαίωμα των παιδιών τους στη μόρφωση. Πίσω από αυτή την αναζήτηση κρύβεται η απόφαση να μειωθούν κι άλλο οι δαπάνες για την παιδεία.

Καλούμε τους γονείς να αξιοποιήσουν την πείρα τους και να αναρωτηθούν, πως είναι δυνατό από τη μια η COCA-COLA, και οποιαδήποτε επιχείρηση, να απολύει τους γονείς των μαθητών και από την άλλη να νοιάζεται για τα παιδιά τους; Τα κέρδη τους σκέφτονται και για αυτά στοχεύουν στα μυαλά των παιδιών μας. Θέλουν φθηνά μυαλά, για να έχουν και φθηνούς εργάτες.

Η Κυβέρνηση οφείλει να κόψει με μιας την είσοδο επιχειρήσεων στα σχολεία, να το κάνει με νόμο που να απαγορεύει κάθε επιχειρηματική δράση στα σχολεία μας.

Έξω η COCA-COLA από τα σχολεία!

Καμιά επιχείρηση σε σχολείο!

Ο κάθε Δήμος είναι υπόλογος για αυτές τις εξελίξεις!

Θεσσαλονίκη, 14 Ιούνη 2015